Yenə meyvə mövsümü gəldi,
Yenə çiçək mövsümü gəldi,
İndi hər saat düşəcəksən yadıma,
Çünki dünyanın bütün meyvələrində
Səndən nəsə var...

Yafəs TÜRKSƏS

Qorxu

Sənin yerişini
Çoxaldıb şəhər,
tez-tez diksinirəm
ayaq səsindən.
Sənin yerişinlə
yeriyən qızlar
səksənir
könlümün səksəkəsindən.
Hərdən
bir gözəlin gözündən baxır
17 yaşında qalan gözlərin
dalınca
heyrətdən daşa dönürəm
sənin saçlarınla gedən gözəlin
Sevib, oxuduğun mahnılar
hər gün
getdiyim yollardan
sapdırır məni.
Neynim,
səsinin də oxşarı yoxdur,
hər gün paralayır,
çapır sinəmi.
Məcrasından çıxmış
bir çay kimiyəm,
bilmirəm hayana
axıram indi
sənin nişanəni
görməmək üçün
qızlara
qorxuyla baxıram indi.

Bir sevgi uydurmuşam...

Bir sevgi uydurmuşam,
Uşaq evcik quran kimi
Köçəcəyəm o evciyə
ürəyini alan kimi.
Bir sevgi uydurmuşam
gözlərin kimi mavi.
sözlərin kimi təzə.
Dilim də dualıdır,
Bu gecikən sevgim
Gəlməsin gözə.
Hazırdır sevgi məktubum da
Təkcə nöqtəsi qoyulmayıb
...oxuyub doymaq olar
Nöqtəyə nə var
Göz yaşıyla da qoymaq olar.
Özümü hazırlamışam
küsüb-barışmağa da,
O ətirli saçlarının
ətrinə qarışmaga da.
Əllərimi öyrədirəm
Saçlarından sünbül hörmək üçün,
Tez-tez yuxusuz qalıram,
Bu rəngi qaçmış dunyamı
Çəhrayi görmək üçün,
Sənə bir söz pıçıldayıb
Qaçacağam,
14 yaşıma qədər
Tanrım, kömək ol!
Sevgim getməsin hədər,
Qoy dünya gəlməsin
Bu yaşdakı cocuğuna.
Nə bilim, bəlkə Tanrım verib
Mənə bu əzabı
günahkarı olduğum
bir sevginin acığına.

Anamdan xatirələr

Atam öləndən sonra
daha çox sevməyə başladım anamı.
Atam öləndən sonra
Təzə sənətlər öyrəndi anam.
Dərziliyi işə yaramayanda
nənəsindən öyrəndiyi
türkəçarəni də işə salardı.
Gah yorğan sırıyardı,
gah hana uzadardı
iplik əyirərdi
turşu qayırardı
bəhməz düzəldərdi
mürəbbə bişirərdi
gah kilim, gah palaz,
gah xalça toxuyardı.
Bir qarın çörək üçün
gündə bir şey fikirləşərdi anam
atam öləndən sonra
Varlı qızı olmuşdu,
gözü tox idi
kasıblığa baş əyməzdi anam
kolxozun biyar işlərinə
getməzdi heç vaxt.
Briqadirləri tula kimi qovardı qapıdan
təkcə məhsul yığımına gedərdi
yığdıqlarından evə də gətirərdi zor-xoş
torpağın çoxu
atasının mülkü olmuşdu deyə
xətrinə dəymirdilər.
Qor-qoduğa qismət olub
atamın mülkü deyərdi -
gedib yeyin-dağıdın
hamısının cavabın özüm verəcəm.
Sözünə
təkcə mən əməl edərdim
Onsuz da qoruqçular
məni tuta bilmirdilər -
yaxşı qaçırdım
tozuma da çatmırdılar
Qürurluydu anam
heç kimə baş əyməzdi
ağlayanda da xəlvətə çəkilərdi
Deyirdi hamınızı hökmən oxudacağam
qeyrətliydi anam
43-də itkin düşmüş qardaşını
ömrü boyu gözlədi
qardaşını çox sevirdi
həmişə laylası bayatıyla qarışardı anamın
atam öləndən sonra
anamı daha çox sevməyə başladım
atamdan sonra
azadlığı daha da böyümüşdü anamın.
Mən azadlığımı da,
dərdlə savaşı da
anamdan öyrənmişəm.
Ancaq başa düşə bilmirəm
bu qədər cəsarəti
hünəri,
azadlığı
necə ram edə bilirmiş atam.

Meyvə mövsümü...

Yenə meyvə mövsümü gəldi,
Yenə çiçək mövsümü gəldi,
İndi hər saat düşəcəksən yadıma,
Çünki dünyanın bütün meyvələrində
Səndən nəsə var...
Dünyanın bütün çiçəkləri
Səni xatırladır mənə...
Günümüz meşələrdə, çaylarda
keçəcək daha...
Dünyanın meyvələri, çiçəkləri
canımızı, ruhumuzu cavanlaşdıracaq yenə.
Sənə görə sevmirəm meyvəsiz,
çiçəksiz budaqları...
Sevmirəm sənə görə o gözəllikdə
maral buynuzlarını
Çiçək açmır deyə...
Sənə görə sevirəm dağ çayını,
səni görəndə nəğmə oxuyur...
Qısqanıram dənizi sənə,
səni görən kimi üstünə atılır...
Dünyaya sənə görə hörmət qoyuram,
Gör haçandan
Bağışlayıram bütün alçaqlıqlarını...
Qayğılarım artır sənə görə,
Mövsüm gələndə çimərlikdə
Fəxri qarovulda dayanmalıyam,
Meşədə gizləməliyəm qoynumda qurddan,
quşdan qorumalıyam...
Balıqları oddan əlimi yandıra-yandıra
götürüb ovcuna qoymalıyam.
Rəqs meydançasında gizləməliyəm
gözəlliyini vəhşi ehtiraslardan.
Uzun günlərin lütfkarlı vaxtını əritməliyəm,
Çarəm nədir?
Yay gəldi, sevinci, qayğıları, kədəri
yükləyir mənə
Texniki pasportuma baxmadan.
Yük götürmə əmsalımı bilir bəlkə, tanıyır
məni köhnə sakin kimi.
Yox, bu yay bir az gizlənəcəm
hərdən qayğılardan.
Qarpızın bir az balacasını daşıyacam
Yemişi hərdən yaddan çıxardacam.
Pivəni hərdən çaxırla əvəzləyəcəm...
Daha çox şeir yazacağam...
Çünki sevdiyim şeirlərimi
indi məndən çox istəyir...

Sahil daşı

Dadını,
duzunu aparıb sular,
dəryada balığa yem eyləyibdi.
Üzünün şəklini
qoparıb sular,
kim səni
taleyi kəm eyləyibdi?
Yonulub-yonulub
çınqıl olmusan,
ta hamar üzünə
əl sürtmək olar.
Zamanın
yalançı nəvazişiylə
səni üzüyumşaq
öyrətmək olar,
yalançı öpüşlər
aldadıb səni.

Mən bu məhəbbətin sonun bilirdim...

Mən bu ayrılığa hazırlaşırdım,
Mən bu məhəbbətin bilirdim sonun...
Bilirdim...
Doğulub özümdən böyük
Bilirdim doğulub sözümdən böyük...
Qəlbimdə boy tutan bu kiçik sevgi
Bilirdim açılıb solmaq üçündür,
Bilirdim, bilirdim bu qara sevgi
Bir tufan qoparıb keçmək üçündür.
Kəpənək çiçəyə toxunan kimi
Mən bu məhəbbətə dəyib ölürdüm.
Yığılıb qəlbimə dolan sevgini
Sıxıb ürəyimdən süzüb atırdım.
Gözdən damcı-damcı sıxıb atırdım,
Çəkirdim dilimdən dodaqlarımdan,
Qoymurdum canımı ala bu sevgi
Qoymurdum ruhuma dola bu sevgi...
Qaçırdım görüşdən, öpüşdən hər gün...
Əzaba, dözümə hazırlaşırdım...
Bilirdim alacaq bu ögey tale
Amansız həyatın razılığıynan...
bəlkə də sonrakı ayrılıqlara
öyrətmək üçün imiş məni bu sevgi
Bilirdim, bilirdim körpə quzutək
qurdların ağzına gedir bu sevgi.
Sevgimdə bilirdim göynətmək üçün
Sevgi dərd olduğun öyrətmək üçün
Bildim göndərilib bu qara sevgi...
...İndi sevgilərin sonu tanışdır,
Daha dözümlüyəm ayrılıqlara.